

قواعد بازیهای واشنگتن

"جرگه صلح" در کابل. مانور سیاسی طالبان - همراه با حمله

بعد از به تعویق افتادن چندین مرتبه بالاخره بروز چهارشنبه جرگه صلح نامبرده در شهر کابل آغاز یافت. اندکی پس از بیانیه افتتاحیه حامد کرزی رئیس جمهور اسلامی افغانستان در نزدیکی خیمه بزرگی که در آن حدود ۱۵۰۰ "نماینده مردم" گرد هم آمده بودند، سه فیر راکت اصابت کرد. کرزی در ابتدا به این امر اهمیتی قائل نشد ولی بلافاصله بعد از سخنرانی اش با یک قطار زرهی گردهمایی را ترک گفت. بعدها شایع گردید که دو نفر از حمله کننده گان ملبس با چادری بقتل رسیده و شخص سومی دستگیر شد.

برگزاری "جرگه صلح" رابطه دارد با تعهدات اساسی کرزی در مبارزات انتخاباتی سال گذشته. او میخواست بدینوسیله در برابر انزجار اکثریت افغانها در زمینه جنگ داخلی ایکه از دهه ها بدینسو ادامه دارد و تجاوز نظامی ناتو داخل اقدام شود. چنین تصور میشد که گردهمایی نقطه آغازین و تکانه یی برای پروسه مصالحه همه گیر باشد. طوریکه کرزی در همان زمان اعلام داشت، وی حاضر است که هر زمان حتی با رهبران طراز اول طالبان به مذاکره بنشیند.

هر گاهی در واقعیت هم موصوف چنین نظری داشته بوده باشد، ولی حکومت ایالات متحده بلافاصله برایش مشخص ساخت که تا کدام حدودی این امر ممکن است. عفو عمومی برای آن

گروه های قیام کننده که در گام نخست سلاح بر زمین بگذارند، در گام دوم "از همکاری با القاعده انصراف" ورزند و در گام سوم قانون اساسی دیکته شده از خارج بر کشور را تأیید نمایند، اینست فورمول ایالات متحده آمریکا. "مصالحه" با قدمه بالایی و متوسط برای واشنگتن از همان آغاز مطرح بحث نبود، زیرا اینها در غیر آنهم آماده گی برای پذیرش شرایط را نداشته اند. بناءً آنچه مجاز است که حکومت ایالات متحده آنها "ورود مجدد" نام میگذارد: سوق دادن هریک از قیام کننده گان به تسلیم شدن.

در اصل بایستی "جرگه صلح" در آغاز ماه می تدویر مییافت. ولی حکومت ایالات متحده به تعویق افتادن آنها تقاضا کرده و کرزی را به واشنگتن احضار نمود، تا برایش توضیح نمایند که کدام مسائل، قابل پذیرش است و از کدامها باید اجتناب جست. بخاطر محدود نگهداشتن این ریسک که مبدا تعدادی از شرکت کننده گان گردهمایی که بطور نادرست در رسانه های غربی "نماینده گان انتخابی" جازده شده اند، تقاضا های خلاف انتظار از خود تبارز دهند، بطور دقیق به اجلاس راه داده نشدند. از بسیاری ولایاتیکه اکثریت باشند گان آنها پشتونها تشکیل میدهند اعتراضاتی وجود دارد که از افراد نامزد شده از جانب بزرگان قوم و سیاستمداران محلی دعوت بعمل نیامده است.

بنابر گزارشهای اولی، اعلام عفو عمومی در چوکات "پلان صلح" که بروز چهارشنبه از جانب کرزی ارائه شد، محدود به ساده ترین مبارزان طالبی میباشد که با تعهدات خیالپردازانه و واهی بدسترس گذاشتن مشغولیت در مناطق سکونت شان، همراه است. کرزی میخواهد برای آنعده از طالبان بلند پایه که به تسلیمی حاضرند، امکانات اقامت در خارج از کشور را وسیله شود.

گردهمایی کابل "در واقعیت برای آن انعقاد مییابد تا زمینه های روکش دیگری را برای ادامه جنگ افغانستان برای ایالات متحده آمریکا بدست دهد، نه اینکه صلح را به این کشور به ارمغان آورد."

زمانیکه برگردانی این سطور را به پایان میرسانیدم از لابلای اخبار بین المللی مطلبی را در باره استعفای وزیر داخله آقای اتمر و رئیس عمومی امنیت آقای صالح شنیدم و اینکه استعفای شان از جانب رئیس جمهور آقای کرزی هم پذیرفته شده است. درین راستا بیاد مصاحبه آنان از طریق تلویزیون آریانا افتادم که چند روز قبل نشر شد و زیر نام مانور اوپراتیفی اظهاراتی

داشتند. ممکن اینبار از حد تجاوز نموده و اجساد چادری پوشان طالب را نتوانستند به نمایش بگذارند و اگر به تصویر زیرین نگاه کنید طالبی که در شهر کابل عملیات میکند و در یک پا چپک و در پای دیگر کرمچ دارد و کلاه پکول برسر، چگونه میتواند قناعت بیننده را حاصل کند. واقعیت چنین میتواند باشد که همین بازی اوپراتیفی به راه انداخته شد تا قواعد امریکایی با وعده ها و وعید های آقای کرزی همآهنگ ساخته شود و زمانیکه این دو مقام ازین واقعیت نام بردند ، به آقای نصیر فیاض وعده سپردند که اگر چنین بود حاضرند تا به سوالات پاسخ بدهند. اینک دیگر در پستهای شان قرار ندارند و ضرورت افشأ گری بیشتر هم نمیرود.

در حالیکه جنگ افغانستان در کلیت برای ناتو- امریکا و دستیاران منطقوی و محلی شان یک بازی اوپراتیفی است!

متن آلمانی : برگرفته از شماره مؤرخ ۰۳.۰۶.۲۰۱۰ فوتوها : صفحات انترنتی

